

SIMONA TRIFU

CAMELIA PETCU

CAZURI CLINICE DE PSIHIATRIE.

**EXPLICAȚII PSIHODINAMICE ȘI
PSIHOLOGICE COMPLEXE**

Editura Universitară

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
În loc de introducere:	
Tulburarea psihică - trăită sau observată de copii	9
Aventuri fabuloase în căutarea de sine - evoluția psihodramatică a unei fetițe de 6 ani- Csilla Lazsadi	11
Universul micuței Denisa Laura Netea	21
Amina sau travaliul de a fi perfectă Maria Palade	27
Un loc secret, unde copiii se transformă în păpuși Anca Spiridon	37
Multiplele realități ale lumii schizofreniei Arina Trifu	47
PARTEA ÎNTÂI: STUDII DE CAZ DINTR-O PERSPECTIVĂ PSIHOTERAPEUTICĂ	
Spectator la filmul propriei vieți Ioana Cicu	51
Ira Dei Chaos Mundi Homo Querem Amorem Alina Costea Csatlos	59
“We keep enshrined in our minds our loved people” (Melanie Klein) Alina Csatlos	67
O ființă prea fragedă pentru o minte dezorganizată Ioana Deac	71

R	<i>Explicații psihodinamice și psihologice complexe</i>	421
	Îșirea din fuziune - un bumerang ce lovește	
	<i>Andreea Dragotoiu</i>	77
	În lume, printre noi, trăiește o armată de soldați...	
	<i>Raluca Dumitrescu</i>	85
	Când soarta rupe fuziunea...	
	- re poziționarea în Eu -	
	<i>Adriana Stanca (Georgescu), Simona Busuioc</i>	91
	„Minte scindată” (Bleuler)	
	<i>Alina Ghețu</i>	97
	Jucăria	
	<i>Cătălina Iiuță</i>	103
	„Eu doresc să-mi vină fata acasă...”	
	<i>Mihaela Luca</i>	108
	Regresia afectivă și comportamentală în tulburarea afectivă bipolară	
	<i>Elena Onișoru</i>	117
	Elemente de psihopatologie a unui caz limită sau	
	Când mama nu știe să iubească...	
	<i>Ioana Scoruș</i>	121
	Chipul din oglinda mată	
	<i>Olga Scurtu, Camelia Petcu</i>	130
	Abaissement du niveau mental	
	<i>Laise Stavarache Constantinescu</i>	135
	Arta de a răzbi prin boală	
	<i>Simona Trifu</i>	140
	POVESTE ÎN POVESTE I: UN CAZ DE PSIHANALIZĂ...	
	Fata fără nume	
	<i>Petruța Gheorghe</i>	150
	POVESTE ÎN POVESTE II: ... ȘI SUPERVIZAREA CAZULUI	
	Karina în Țara Numerelor	
	<i>Simona Trifu</i>	160

PARTEA A DOUA:

STUDII DE CAZ DINTR-O PERSPECTIVĂ PSIHIATRICĂ

„Dumnezeu a făcut o minune... și sunt fata lui tati”

Adina Bărbulescu 173

„Mă uit în oglindă și nu mă recunosc... parcă sufletul mi-este ieșit din corp... mă vad, dar nu sunt eu...”

Cristina Avram, Mihaela Hițcu 180

Catatonie - ca mecanism de apărare al unui creier fragil

Andreea Bațachia 189

Vulnerabilitatea la decompensare sub stres în tulburările de personalitate

Andreea Cosmina Boriceanu 193

„Mi-e dor de mine...”

Ioana Borleanu, Camelia Petcu 198

Când funcțiile cognitive cedează...

Corina Burciu 210

Insistența pe propria vină - refuzul relațiilor interpersonale

Elena Coman, Simona Trifu 221

Teroarea ca ax al interacțiunii în schizofrenie

Elena Coman, Simona Trifu 232

Trăiri ascetice: trăiri plate?

Silvian Constantinescu 239

Vampirii nu există.

Și, totuși, unii oameni se tem...

Rozina David 243

„Mâine dimineață îmi dau halatul jos de pe mine...

Încep o nouă viață!”

Ana Maria Drăguța 256

Folie à deux...

Cristina Dude 267

R	Explicații psihodinamice și psihologice complexe	423
	„Aș cere voie...”	
	Dorina Ioniță	277
	Pledoarie pentru valoare...	
	Mihaela Luca	283
	Vulnerabilitate și triggeri în declanșarea episoadelor dispoziționale	
	Ioana Mihai	299
	„Așteptam ceva care ar putea da sens vieții”	
	Anca Moraru	305
	Casa - ultimul zid de protecție simbolică a golului interior	
	Teodora Valeria Părăuță	311
	Angoasa ca reacție - semnal la pierderea obiectală	
	Vilia Pojoga	315
	Lumea reprezentărilor delirante	
	Maria Constantin Rătescu	319
	„Eu am murit de mai multe ori... Nu mi-e frică de moarte!”	
	Alecsandru Soare, Georgiana Sandu, Andreea Mădălina Dogar	328
	Agresivitate sau intenție distructivă în schizofrenie	
	Raluca Stănică, Simona Trifu	338
	Descărcarea ostilității în propriul corp	
	Adriana Stoica	349
	Ambivalență, tensiune agresivă și fantasme de grandoare în schizofrenia paranoidă	
	Simona Trifu, Camelia Petcu	354
	Construcții delirante și semnificații simbolice în schizofrenie	
	Simona Trifu, Camelia Petcu	369
	Defect psihasteniform în schizofrenie	
	Simona Trifu	381
	Dezorganizarea psihotică a personalității	
	Simona Trifu	386

Discontinuitatea Sine maniacial - Sine eutimic

Simona Trifu 392

Eu neglijat și „standarde de atenție afectivă” în episodul depresiv major cu anxietate psihotică

Simona Trifu 397

Negarea timpului în schizofrenie

sau

„Trăiesc de opt miliarde de ani”

Simona Trifu 405

Pierderea coerenței interioare în Schizofrenia dezorganizată

Simona Trifu 410

Bibliografie selectivă

..... 417

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE...

..... 419

Aventuri fabuloase în căutarea de sine - evoluția psihodramatică a unei fete de 6 ani-

Csilla Lazsadi

Dragi cititori, colegi, sunteți invitați la o călătorie fermecată împreună cu o fetiță numită Karina. Ea, prin povești, a parcurs un drum plin de peripeții, dar cu mari succese, în a birui temerile legate de situațiile de viață confruntate, tipice vârstei unui preșcolar. Studiul este ales din cadrul unui grup de psihodramă pentru copii preșcolari, dintr-o grădiniță cu predare în limba maghiară.

Câteva cuvinte pentru a anticipa psihodrama pentru copii

Într-un parc din Viena, un tânăr student la medicină, în fiecare zi, la același oră, stă cățărât într-un copac și așteaptă copiii, care se adună tot mai mulți. Prima dată i se aude numai vocea, după care se lasă jos încetul cu încetul și începe jocul. Fiecare copil își alege un nume nou și schimbă ordinea lumii: ei pot deveni părinți sau pot educa adulții; omul poate deveni animal, săracul să se facă bogat, cel mic să se transforme în rege; copiii, în jocurile lor de rol, cuceresc, protestează, interzic, ascultă ori se acomodează.

Tânărul care se joacă cu ei nu este altcineva decât *Moreno*. El pretinde că, prin joc, copiii au posibilitatea să-și trăiască dorința de a fi atotputernici, de a re-înființa lumea, iar asta are un efect psihoterapeutic asupra lor.

Psihodrama este o activitate potrivită atât pentru copii sănătoși, cât și pentru cei cu probleme comportamentale. Este recomandată pentru vârste între 5-6 și 16-18 ani. Totul se întâmplă „de parcă”, în timp ce copilul are posibilitatea de a încerca diferite roluri, fără pericolul de a fi pedepsit pentru asta. I se dezvoltă astfel repertoriul comportamental și are posibilitatea de a-și împlini visele, de a-și juca situațiile încordate, de a căuta soluții pentru problemele

lui. Află mai mult despre sine, învață cum să-și mânuiască „focul” interior, conflictele, să colaboreze și să-și dezvolte creativitatea.

În metoda de psihodramă concepute de Kendra B. Hanna, se țin ședințe de o oră, pentru copii de aceeași vârstă. Ei nu trebuie să fie membri ai aceluiași colectiv și pot participa între 4-7 copii, cu doi conducători. Structura unei ședințe ar fi următoarea:

- în loc de introducere: „Cum ești, ce s-a mai întâmplat nou cu tine?”;
- joc de încălzire;
- povestire – ce poate fi creată de un singur copil / alcătuită împreună de mai mulți / formată în lanț / pornită de la desene;
- îmbrăcarea în personaje;
- jocul de interpretare a poveștii;
- ieșirea din rol și dezbrăcarea;
- conversație despre *cum te simți* sau *dacă vrei să menționezi ceva ce ți-a plăcut sau care te-a deranjat*;
- joc pentru încheierea activității;
- salut ritualic.

Grupul nostru: 5 copii. Introducerea Karinei

Este vorba despre o fetiță de 6 ani și jumătate. Problematika ei cuprinde sentimentul de izolare, provenit din gelozia în cadrul unei fratii, și teama față de schimbările dese pe care le *rabdă* în tăcere. În povestirile și jocurile ei apar, de altfel, și dificultăți caracteristice vârstei, cum ar fi teama de a se desprinde de mamă. În cei 6 ani, Karina a avut parte de foarte multe schimbări. Mama a urmat cursurile facultății până ce fetița a împlinit 5 ani. La 3 ani, i s-a născut un prim frate, iar, când Karina avea 6 ani, s-a născut fratele ei mai mic. A început grădinița după câțiva luni de la nașterea mijlociu și, în același an, părinții au suferit o criză destul de mare în relația de cuplu, fapt ce a condus aproape la despărțire. În același an, s-au mutat de la oraș la țară.

După spusele mamei, fetița este deosebit de geloasă pe fratele mijlociu, exprimându-se prin „*furii și isterii*” și are o frică marcantă ca nu cumva părinții să se despartă. Mama își exprimă teama ca instabilitatea care a fost în relația ei cu soțul să n-o afecteze prea tare

și are temeri în legătură cu stilul educativ al tatei, care câteodată reacționează prea „nervos” și inconsecvent.

Karinei îi place mult să povestească. La grădiniță, în jocurile cu prietena ei, se uită adeseori la „televizor”, iar ea este cea care improvizează poveștile. Este creativă și cu un bun simț estetic. Este atașată de această prietenă, dar întodeauna ea este conducătoarea și își tratează prietena ca pe o proprietate.

Aventurile Karinei

Evoluția ei în spațiul psihodramatic este foarte frumoasă: poveștile și rolurile alese o ajută să-și exprime problemele. „Își încercă norocul” și, încetul cu încetul, caută rezolvări... Vă invit să o urmărim din ședință în ședință.

La prima ședință, copiii sunt invitați într-o lume fermecată, unde se pot transforma în orice. După un joc imaginativ, se îmbracă în personajul ales și se așază, pe rând, în scaunul povestitorului, vorbind despre rol în sine și răspunzând la întrebările grupului.

Karina, din prima clipă, știe că se va face prințesă. Își caută costumul cu însuflețire. Aflăm despre ea că toată ziua se plimbă, singuratică, în curtea castelului. Are șapte frați, care stau în palat și se joacă împreună cu regele. Regina stă, de asemenea, cu ei.

Cunoscând situația ei, este relevant că în poveste apare gelozia în fratrie, alături de un adânc sentiment de solitudine. Șaptele, în sine, este un număr simbolic, corespunzător celor șapte zile ale săptămânii și celor șapte planete. Îl întâlnim cu numeroase conotații - de la cele religioase, magice, superstițioase, la unele din viață - „șapte draci”, „șapte pitici”, „dacă zdobești o oglindă, vei avea ghinion 7 ani”, șapte note muzicale, șapte culori în curcubeu, șapte ani ca prag într-o căsnicie... Numărul șapte echivalează câteodată cu perfecțiunea și înțelepciunea, iar altădată anunță un pericol.

Imaginea prezentată de Karina, în care ea se plimbă singură în curte, în timp ce regele și regina - mama și tatăl - se joacă în palat cu ceilalți șapte copii, este o expresie dramatică și compactă a trăirii ei: *„Starea perfectă de fericire se găsește în palat, iar eu am rămas pe dinafară - asta este nefericirea mea!”*

La întrebarea dacă este bine să fii prințesă, răspunde că nu, dar nu a putut explica de ce. Dintre personajele care i s-au prezentat Karinei, era foarte preocupată de *ghicitoare* și, după cum aflăm în continuare, nu fără pricină.

La a doua ședință, în alcătuirea poveștii, copiii s-au putut folosi de personajele de data trecută. Karina i-a reunit într-o nouă istorioară pe toți cei care s-au prezentat înainte:

Zâna se duce la plimbare pe o pajiște, unde întâlnește o gospodină, care o întreabă dacă ar putea să o transforme, și pe ea, într-o prințesă. Aceasta răspunde: „Te pot face o prințesă, dar nu vei mai putea zâmbi niciodată!”

Zâna începe atunci să caute pe cineva care ar putea s-o facă pe prințesă să râdă. Vine un clown, care reușește să-i readucă zâmbetul pe față, iar ghicitoarea prezice că - de acum încolo - va putea râde pentru totdeauna!

În joc, spre surpriza noastră, Karina n-a ales să fie prințesă, ci ghicitoare. Rolul prințesei ce a fost transformată din gospodină a fost „repartizat” unuia dintre cei doi conducători ai grupului. Celălalt conducător a fost „metamorfozat” de Karina în zână. Fetița a jucat autentic, prevestind atât dintr-un glob de cristal, cât și din palmă, ca nu care cumva să comită vreo eroare legată de precizarea că prințesa va mai putea zâmbi cândva... A reușit să se simtă foarte bine. Interesant rămâne un lucru și anume acela că - în noua ei postură de vrăjitoare - ar fi putut crea și induce celorlalți orice stare sufletească, dar ea a ales să o inducă tocmai pe cea de veselie.

Ce aflăm din această poveste?

- Ca să devii prințesă, suferi o schimbare, iar pentru asta, trebuie să plătești un preț.
- A fi prințesă nu este un lucru prea vesel în sine, dar există posibilitatea de a schimba asta.
- Zâna te poate transforma în prințesă, dar nu-ți poate da veselia.
- Minunea (schimbarea) este provocată de „învârteala” omenească - de fapt, de un clown; nu de o figură miraculoasă, ci tot de una omenească.